

[Oluf Pedersen.]

udskrives ekstra op imod en halv Snes pCt. til Højfinansens, foruden at den faar de samfundsskabte Værdier forærende. Ministeren skal derfor ikke være forarget over mine Tal, men burde have taget Lære af dem.

Det er selvfølgelig ondt af mig, at jeg fortæller, at Arbejderne fra 1931—36 har haft en Nedgang paa 13 pCt. i deres Real-løn, men Skylden derfor er ikke min, men Regeringens Kapitalistpolitik. Og naar Husmændene i Femaaret 1928—29 til 1932—33, før Ordningerne, havde en aarlig Indtægt af gældfri Ejendom paa 404 Kr. pr. ha imod kun 371 Kr. i Femaaret 1933—34 til 1937—38 efter Landøkonomisk Driftsbureau, altsaa 33 Kr. mindre pr. ha, saa bliver endelig ikke vred paa mig. Selvfølgelig er det slemt, at Indtægterne er faldet 33 Kr. pr. ha, og Leveomkostningerne samtidig er steget 9 pCt. eller 37 Kr. pr. ha, ialt 70 Kr. eller 400—500 Kr.s Nedgang pr. Ejendom. Men saa trøster Regeringen sig vel med, at Ejendommene fra 10—50 ha har uforandret Indtægt paa 180 Kr. pr. ha, og Ejendomme over 50 ha har en Stigning fra 103 til 111 Kr. pr. ha eller for en Ejendom paa 500 ha 4 000 Kr. Se, det er Ordningspolitikens Tal, de er onde, men Skylden er Regeringens. Tallene beviser, at Regeringen fører Godsejer- og Kapitalistpolitik, selv om den er valgt af Arbejderne, Haandværkerne og Husmændene. Hvis jeg blev beskyldt for at føre en saadan Politik, vilde jeg ogsaa blive vred, men jeg vilde drage Konsekvensen af det og søge at faa denne Politik ændret.

Maa jeg samtidig udtrykke min dybeste Beundring for saavel Landbrugsministeren som Udenrigsministeren, fordi de har bevist, at Eksporten er steget under Valutacentralen. Her viser Tallene, at Danmarks Eksport steg fra 1 260 Mill. Kr. til 1 541 Mill. Kr. i danske Kroner, fra 1931—36, og det er vel pænt.

Og hvad Rolle spiller det saa, at den maalt i Guld er faldet fra 1 178 Mill. Kr. til 749 Mill. Kr.? Og hvorfor saa græde over, at vor Eksport og Import i Forhold til andre Landes faldt, saa vi gik ned fra 1,7 til 1,3 pCt. af Verdensomsætningen?

Naar Ministrene kan faa denne Tilbagegang paa 1/4 til at være Fremgang, er det beundringsværdigt, og de bør fejres som Nationalhelte, for det er jo en helt ud nazistisk Tilfredshed, man dør giver Udtryk for. Og Folket vil ogsaa takke Regeringen, hvis det ikke opdages, at det drejer sig om en Bortforklaring af Sandheden.

Man har under denne Regering baade

mindsket vort Lands Velstand og faaet den sletteret fordelt. Regeringen lovede at flytte Byrden fra Arbejde og Forbrug til de samfundsskabte Værdier og til Indkomst og Formue, der skyldtes andres Arbejde. Man har forsøgt at naa dette gennem Planøkonomi og Skatter ved Skat efter Evne, vel at mærke Skat efter Evne til at vælte den over paa andre. Se blot til Prisudviklingen; den viser klart, hvad der er sket gennem de sidste 25 Aar med Syvdobling af Skatterne — paa de rige, sagde man; men den udredes af de fattige. Hvordan det sker, skal jeg nævne Eksempler paa.

Importprisen paa en Tønde Rug var i 1913 11 Kr. 40 Øre mod 17 Kr. 74 Øre i 1937, altsaa en Stigning paa 55 pCt.; men et 4 kg Rugbrød steg fra 56 til 97 Øre eller 80 pCt. Eksportprisen paa 1 kg Smør steg fra 2 Kr. 18 Øre til 2 Kr. 32 Øre, eller 7 pCt., men Mælkeprisen steg fra 16 til 25 Øre pr. l eller 56 pCt., 1 kg raa Kaffe kostede i dansk Havn 1 Kr. 10 Øre i Gennemsnit i 1913 og kun 86 Øre i 1937, altsaa en Nedgang paa 22 pCt., men for Forbrugerne skete der en Stigning pr. kg brændt Kaffe fra 2 Kr. 46 Øre til 4 Kr. 46 Øre eller 80 pCt. — til Trods for, at Importprisen var faldet med 22 pCt.!

Dette er Regeringens Skatte- og Ordningspolitik, som den højtærede Finansminister er saa glad for. Man kalder det Planøkonomi, men det har dog intet med Plan eller Økonomi at gøre. Det er slet og ret Prisforfalskning, men det lyder jo knap saa kønt.

Kan man vente, at Regeringen vil ændre sin Politik? Ja, hvis man skal tro de Herrer Ministre, saa skal der svares nej, og det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, den socialdemokratiske Ordfører, har stiltiende godkendt hele min Fremstilling af hele Regeringens Løftebrudspolitik. Men vi lever i et folkestyret Land, og jeg ser med Glæde, at Arbejdere og Haandværkere er ved at blive klar over, at de igennem den Politik, som Regeringen driver, bliver bedraget. Og jeg er stolt af de jyske Husmænd, der stemplede Statsministerens Ord om Grundskyld og Frihandel som Godt-købsagitation efter Fortjeneste. Sjælden fik vel en Politiker større Vandgang end Statsministeren paa det jyske Sendemandsmøde, og aldrig var den mere velfortjent. Og det hjælper næppe ret meget, at „Silkeborg Socialdemokrat“ skælder Husmændene ud og forlanger, at de skal vælge nogle bedre Sendemænd til de senere Sendemandsmøder.

Statsministeren selv rejser Landet rundt